

М. Й вѣщавъ йисъ рече къ немъ: Сімѡне, імамъ ти иѣчто речи. Онъ же рече: Оұчтлю, рцы.

Ма. [Йисъ же рече]: дѣлъ должникъ бѣста занмодавъцъ иѣкоемъ: єдінъ бѣ долженъ патіюсвту динарій, драгій же патіюдесать.

Мв. Не имѣшемъ же иїла воздѣти, обѣма юда. котоірый оѣбо єю, рцы, паче возлюбитъ єго;

Мг. Вѣщавъ же Сімѡнъ рече: мню, іаку ємѣже вѣшие юда. Онъ же рече ємъ: прѣвъ сядилъ єсі.

Мд. Й вѣрающа къ женѣ, Сімѡнови рече: видиши ли сїю жену; видохъ въ дому твоемъ, воды на нозъ мои не дѣлж єсі: сїа же слезами юбліа ми нозъ, и власы главы своеѧ ютрѣ.

Ме. Добзанія ми не дѣлж єсі: сїа же, юнѣлиже видохъ, не преста юблобызающи ми нозъ.

Мс. Масломъ главы моє не помазалъ єсі: сїа же муромъ помаза ми нозъ.

Мз. Егѡже ради, глаголю ти, юпгшяютса грѣси єѧ мнози, іаку возлюби многу: а ємѣже маль юставляется, менше любитъ.

Ми. Рече же єй: юпгшяютса тегъ грѣси.

Мо. Й начаша возлежажии съ иамъ глаголати въ сегѣ: кто сей єсть, иже и грѣхъ юпгшаетъ;

И. Рече же къ женѣ: вѣра твоѧ спасе та: иди въ мірѣ.

ГЛАВА ІІ.

А. Й бысть по сѣму, и той проходѧше сквозь грады и вѣси, проповѣдуя и благовѣствѹ цѣтвѣ Бѣїе: и юбанадесате съ иамъ.

Б. Й жены иѣкія, іаже бѣхъ исклѣны ю дыхавъ злыхъ и пѣдѣгъ: Марія парицаема Магдаліна, изъ неаже бѣсавъ сѣдмъ изыде,